

[Arbejdsministeren]

ikke har ført socialdemokratisk politik. Det bekræfter jeg gerne, og det vil jeg da gerne benytte lejligheden til.

Hr. Bollmann og hr. Kofod-Svendsen var positive over for helheden i lovforslaget, men omtalte begge noget, som de to partier oplever som en række problemer i forbindelse med arbejdsgivernes betaling af den første ledighedsdag.

Lad mig først sige, at jeg synes, det er rimeligt, når lønmodtagerne skal betale 900 mio. kr., at arbejdsgiverne så også bidrager med en betaling på 400 mio. kr. Det synes jeg er en rimelig fordeling. Og jeg minder om, at det i forhold til ganske meget anden lovgivning på arbejdsmarkedsområdet er en fordeling, hvor lønmodtagerne bærer en større del af byrden end arbejdsgiverne, idet det meget ofte har været sådan, at arbejdsgivere og lønmodtagere har båret ligeligt. Derfor synes jeg altså, det er rimeligt, at arbejdsgiverne skal bidrage med 400 mio. kr.

Endvidere var hr. Bollmann og hr. Kofod-Svendsen inde på, at der kunne være situationer, hvor man fik både dagpenge og løn. For så vidt angår det forhold, at man efter at være blevet afskediget fra den ene virksomhed allerede på førstedagen når at få arbejde i en anden virksomhed, vil jeg bekræfte, at det kan være tilfældet. Det er et udtryk for, at vi har forsøgt at lave et system, som er administrativt enkelt – et system, hvor det kun er et spørgsmål mellem arbejdsgiveren og lønmodtagerne, hvor man ikke skal involvere andre arbejdsgivere, hvor man ikke skal involvere a-kassen og skal til at etablere et stort bureaukratisk system. Det er altså af forenklingsgrunde, også i forhold til virksomhederne, og jeg tror, vi skal vænne os til, når vi laver regler, som er administrativt enkle, at der kan være hjørner i systemet, hvor der sker små uretfærdigheder. Det erkender jeg klart er tilfældet i den situation, men jeg mener, det trods alt er rimeligt.

Derimod mener jeg ikke, det samme er tilfældet, hvis der er tale om, at man bliver genansat i den samme virksomhed, inden man har været hjemsendt en hel dag. Det er nemlig sådan, at man kun kan få dagpengegodtgørelse for det antal timer, man er hjemsendt fra den samme virksomhed. Derfor er der også kun tale om, at der kan blive dobbelt godtgørelse i de meget få situationer, tror jeg, hvor en hjemsendt allerede på første arbejdsløshedsdag får beskæftigelse i en anden virksomhed.

Hr. Bollmann og hr. Kofod-Svendsen var inde på, at små virksomheder og særlige brancher kunne have vanskeligheder med at regulere adfærd, således at de kunne undgå den belastning, det nye system vil være.

Det er da rigtigt, at det er sværere for dem end for mange store virksomheder, men det er jo netop derfor, vi har indlagt en overgangsordning, hvorefter man maksimalt kan komme til at betale seks gange pr. lønmodtager i 1989 og maksimalt ti gange pr. lønmodtager i 1990. Det vil altså sige, at man har flere år til at forhandle sig frem til nye aftaler mellem arbejdsgivere og lønmodtagere.

Så alt i alt vil jeg sige, at det lovforslag, der ligger her, for så vidt angår arbejdsgivernes betaling af første dag er rimeligt. Jeg kan da godt forstå, at de to partier ønsker det behandlet i udvalget, og jeg skal tilsige positiv medvirken til den udvalgsbehandling.

Med hensyn til, om udvalgsbehandlingen kan føre til ændringer, er det jo sådan, at man har indgået et forlig, og det afgøres af forligsparterne, om der kommer en sådan dokumentation på bordet, at man får anledning til at ændre i lovforslaget. Det vil vi fra regeringens side gå åbent og positivt ind i. Men jeg præciserer, at hvis der bliver anledning til at ændre i forslaget, kan vi kun støtte ændringer, som Socialdemokratiet og regeringen er enige om. Og det vil selvfølgelig være på samme måde, hvis Socialdemokratiet har lyst til at støtte ændringer, at de kun vil støtte ændringer, som regeringen og Socialdemokratiet kan blive enige om.

Sammenfattende: Når jeg har lyttet til debatten, er det min fornemmelse, at når vi når frem til snoren ved tredje behandling, så vil det krible i fingrene hos CD, Kristeligt Folkeparti – og jeg tror også hos SF – efter at sætte fingeren på den grønne knap og støtte det forlig, der ligger her, fordi det indeholder så mange positive elementer i forhold til de langtidsledige.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal naturligvis bekræfte over for ministeren, at Socialdemokratiet har den holdning, at det her forlig kun kan ændres, såfremt der er enighed om det mellem de to parter: regeringen og Socialdemokratiet.

Jeg skal herefter naturligvis gøre nogle bemærkninger.